

Γνωρίζοντας τον Αντρέας Μπάμπλερ, τον νέο σοσιαλιστή ηγέτη του αυστριακού SPÖ

Απέναντι σε κεντρώες ελίτ, σκληρούς δεξιούς αποκλίνοντες και μια κομματική γραφειοκρατία στημένη εναντίον του, η εκστρατεία του Αντρέας Μπάμπλερ για την ηγεσία του κόμματος υπήρξε νικηφόρα, παρά τις αντιξοότητες, και εξασφάλισε μια σοσιαλιστική ηγεσία για τους Σοσιαλδημοκράτες της Αυστρίας.

Τη Δευτέρα, 5 Ιουνίου, το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα της Αυστρίας (SPÖ) έκανε μια εντυπωσιακή ανακοίνωση. Στο ειδικό συνέδριο του κόμματος, δύο ημέρες νωρίτερα, η κούρσα για την ηγεσία μεταξύ του Χανς Πέτερ Ντοσκόζιλ και του Αντρέας Μπάμπλερ επρόκειτο να κριθεί στο ειδικό συνέδριο του κόμματος, από μια συνέλευση 609 αντιπροσώπων. Ο Μπάμπλερ εκφώνησε μια παθιασμένη ομιλία, που η αίθουσα την υποδέχτηκε χειροκροτώντας όρθια, αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Βγήκαν τα αποτελέσματα και, σε σύνολο 596 έγκυρων ψηφοδελτίων, ο Ντοσκόζιλ κέρδισε με 316 ψήφους έναντι 279 του Μπάμπλερ. Καθώς ο Ντοσκόζιλ εκφωνούσε τη νικητήρια ομιλία του και ο Μπάμπλερ έδινε συγχαρητήρια μεγάλωψυχα, ο δημοσιογράφος Μάρτιν Τουρ έσπευσε να εντοπίσει ένα λάθος στα δημοσιευμένα αποτελέσματα του SPÖ: «316 συν 279 ισούται με 595, όχι με 596». Από πού προήλθε λοιπόν αυτή η επιπλέον ψήφος;

Η εφορευτική επιτροπή του συνεδρίου στο Λιντς τηλεφώνησε στα κεντρικά γραφεία του SPÖ στη Βιέννη, αλλά καθώς το προσωπικό του κόμματος δεν εργαζόταν για το υπόλοιπο της ημέρας, όπως και την επόμενη, που ήταν Κυριακή, η εφορευτική επιτροπή του SPÖ θα ξανασυνεδρίαζε πια τη Δευτέρα. Θα διαπίστωνε τότε ότι η χαμένη ψήφος δεν ήταν καθόλου το μοναδικό λάθος στην καταμέτρηση.

Αναπάντεχα, βρήκαν ότι οι ψήφοι στο εξέλ είχαν μπερδευτεί και είχαν αποδοθεί σε λάθος υποψηφίους. Ο Αντρέας «Άντι» Μπάμπλερ, ο σοσιαλιστής δήμαρχος της μικρής πόλης Τράισκιρχεν της Κάτω Αυστρίας, είχε στην πραγματικότητα κερδίσει με 317 ψήφους έναντι 280 και θα ήταν εκείνος ο νέος αρχηγός του SPÖ.

Παρά την πικρή γεύση της νίκης σε τέτοιες συνθήκες, η άνοδος του Μπάμπλερ στην ηγεσία του SPÖ είναι μια αξιοσημείωτη επιτυχία, και η συγκρατημένη αγαλλίαση στον κύκλο του Μπάμπλερ είναι σίγουρα καλύτερη από αυτό που αισθάνονται ο Ντοσκόζιλ και οι υποστηρικτές του. Ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται για δηλητηριασμένο δώρο, ένας αριστερός σοσιαλδημοκράτης με αρχές ηγείται

τώρα της αντιπολίτευσης της Αυστρίας και βρίσκεται σε θέση να αξιοποιήσει την κρίση που δημιούργησαν οι προκάτοχοί του.

Ο Μπάμπλερ στάθηκε ως ένα αυτσάιντερ στο «θέατρο σκιών» της παρατεταμένης πολιτικής διαμάχης μεταξύ της πρώην αρχηγού Πάμελα Ρέντι-Βάγκνερ και του Ντοσκόζιλ, κατά τους μήνες που προηγήθηκαν της ψηφοφορίας για την ηγεσία. Άσκησε έντονη κριτική στις ξεπερασμένες δομές του κόμματος, στην έλλειψη λογοδοσίας των ελίτ του και στην αδιαφάνεια των διαδικασιών λήψης αποφάσεων, προβλήματα που κορυφώθηκαν με τα γεγονότα των τελευταίων ημερών. Μόλις περάσει η αρχική αμηχανία, ο Μπάμπλερ θα έχει ενισχυμένη εντολή να υλοποιήσει τις προεκλογικές του υποσχέσεις. Θα είναι σε καλύτερη θέση να ξεκινήσει από την αρχή, αφού δεν έπαιξε κανέναν ρόλο σε αυτό το φιάσκο και οι εκκλήσεις του για μια νέα κατεύθυνση για τη σοσιαλδημοκρατία έχουν δικαιωθεί πέρα για πέρα.

Ένας αυστριακός κορμπινισμός

Αυτή η ιστορία θα πρέπει να ακούγεται πολύ οικεία σε πολλούς αναγνώστες: ένα αυτσάιντερ με σοσιαλιστικά διαπιστευτήρια θέτει υποψηφιότητα για την ηγεσία του κόμματος και εμπνέει ένα κίνημα από τα κάτω προκειμένου να αλλάξει την πολιτική κατεύθυνση της χώρας προς τον δημοκρατικό σοσιαλισμό.

Η εκστρατεία του Μπάμπλερ στηρίχθηκε στην κινητοποίηση της βάσης των μελών του SPÖ και δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η κληρονομιά του κινήματος του Τζέρεμι Κόρμπιν και του Momentum έκανε την κρίσιμη διαφορά. Ο Μπάμπλερ κέρδισε την εν ενεργεία Ρέντι-Βάγκνερ με διαφορά μόλις 175 ψήφων στην ψηφοφορία των μελών, γεγονός που του έδωσε την πολιτική νομιμοποίηση να θέσει υποψηφιότητα στην επαναληπτική ψηφοφορία με αντίπαλο τον Ντοσκόζιλ.

Αυτές οι ψήφοι εξασφαλίστηκαν χάρη στις προσπάθειες εμπνευσμένων αγωνιστών, όπως αυτοί της Solidarität, οι οποίοι έκαναν πράξη όσα έμαθαν από τις διεθνείς μπριγάδες του Κόρμπιν στα τέλη του 2019. Χωρίς την ακούραστη οργάνωση αυτών των αφοσιωμένων εθελοντών με τη μορφή εκστρατειών στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ζωντανών εκδηλώσεων και τηλεφωνικών επικοινωνιών με τα γκριζαρισμένα μέλη του SPÖ, ο Μπάμπλερ δεν θα είχε φτάσει μέχρι εδώ.

Έχουν περάσει λιγότερο από τρεις μήνες από τότε που ξεκίνησαν όλα αυτά, όταν, τον Μάρτιο του 2023, η Ρέντι-Βάγκνερ, η πρώτη γυναίκα επικεφαλής του SPÖ, υποχρεώθηκε από την κεντρική επιτροπή του κόμματος να προχωρήσει σε πρόωρες εκλογές για την ηγεσία του κόμματος, οι οποίες επρόκειτο να διεξαχθούν μεταξύ της ίδιας και του επικεφαλής του SPÖ στο κρατίδιο Μπούργκενλαντ, Ντοσκόζιλ. Αυτό συνέβη μετά από χρόνια δημόσιας κριτικής του Ντοσκόζιλ κατά της ηγεσίας της.

Δύο ημέρες πριν από τη λήξη της προθεσμίας εγγραφής νέων υποψηφίων, ο Άντι Μπάμπλερ μπήκε στο ρινγκ και άλλαξε εντελώς το σενάριο. Ωστόσο, προερχόμενος από μια θέση σχετικής αφάνειας, είχε ένα βουνό να ανέβει. Το σχέδιό του ήταν να κινητοποιήσει τα μέλη της βάσης και να ταξιδέψει σε κάθε γωνιά της Αυστρίας στο πλαίσιο της προεκλογικής του εκστρατείας. Αυτό που ξεκίνησε ως μια

ανούσια μονομαχία μεταξύ δύο κομματικών ελίτ μετατράπηκε έτσι σε μια ουσιαστική συζήτηση για τις δημοκρατικές σοσιαλιστικές πολιτικές και σε μια προσπάθεια να σωθεί το SPÖ από τις αντιφάσεις του.

Αναζωογονώντας την αριστερά

Υπό την ηγεσία της Ρέντι-Βάγκνερ, το SPÖ δεν μπόρεσε να επωφεληθεί από τα συνεχή σκάνδαλα και τη διαφθορά που περιβάλλουν το συντηρητικό Αυστριακό Λαϊκό Κόμμα (ÖVP) και τους ατυχείς εταίρους τους στην κυβέρνηση συνασπισμού, τους Πράσινους (die Grünen). Το κόμμα που έφτιαξε την Κόκκινη Βιέννη αγωνιζόταν να καθιερωθεί ως επιθυμητή εναλλακτική λύση, παρά τα πασίγνωστα σκάνδαλα και τις ελλείψεις αυτής της κυβέρνησης.

Τα αποτελέσματα των ομοσπονδιακών εκλογών το 2023 έφεραν δυσοίωνα αποτελέσματα, καθώς το SPÖ είδε τα ποσοστά του να πέφτουν σε τρεις ξεχωριστές εκλογικές αναμετρήσεις για τη Γερουσία, στην Κάτω Αυστρία, την Καρινθία και το Σάλτσμπουργκ. Στις εκλογές για το κρατίδιο της Κάτω Αυστρίας, από όπου κατάγεται ο Μπάμπλερ, το κόμμα τον Ιανουάριο έπεσε στο χαμηλότερο ποσοστό όλων των εποχών, από 23,92% σε 20,65%, και ξεπεράστηκε από το ακροδεξιό Κόμμα Ελευθερίας της Αυστρίας (FPÖ), το οποίο τερμάτισε στη δεύτερη θέση.

Στη συνέχεια, στις εκλογές της Καρινθίας τον Μάρτιο, έχασαν τρεις από τις δεκαοκτώ έδρες τους στην τοπική γερουσία, καθώς το ποσοστό τους μειώθηκε από 47,9% σε 38,9%. Ενώ η κούρσα για την ηγεσία συνεχίστηκε τον Απρίλιο, στις εκλογές στο κρατίδιο του Σάλτσμπουργκ το SPÖ έχασε και πάλι, με το ποσοστό του να πέφτει από το 20% στο 17,9%, καθώς το FPÖ το προσπέρασε και πάλι στη δεύτερη θέση, ενώ την ίδια στιγμή το Κομμουνιστικό Κόμμα Αυστρίας (KPÖ) εκτινάχθηκε στο ιστορικό υψηλό του 11,5%.

Οι προσπάθειες της Ρέντι-Βάγκνερ να ηγηθεί αποτελεσματικά του κόμματος είχαν υπονομευθεί επί μακρόν από τον επικεφαλής βασανιστή της εντός του κόμματος, τον Ντοσκόζιλ. Ο Ντοσκόζιλ είναι πρώην αρχηγός της αστυνομίας και τώρα ηγείται του παραρτήματος του SPÖ στο κρατίδιο Μπούργκενλαντ. Τον τελευταίο καιρό έχει αντισταθεί στην πτωτική τάση που έχει πλήξει το SPÖ σε άλλα κρατίδια, έχοντας υπό την καθοδήγησή του ένα σφιχτά οργανωμένο κρατικό κόμμα. Η πολιτική πλατφόρμα του Ντοσκόζιλ ζητά αύξηση των κοινωνικών παροχών, κάτι που δεν διαφέρει από τις προτάσεις των Ρέντι-Βάγκνερ και του Μπάμπλερ. Ωστόσο, υποστηρίζει μια πολύ σκληρότερη συνοριακή πολιτική, που μοιάζει με εκείνη των σοσιαλδημοκρατών της Δανίας, και τα ανοίγματά του προς τους ψηφοφόρους του ÖVP και του FPÖ τον τοποθετούν σταθερά στα δεξιά του κόμματος.

Ο Μπάμπλερ αντιθέτως, υποσχέθηκε να εκδημοκρατίσει τις αποξενωτικές ιεραρχικές δομές του κόμματος, οι οποίες αποκλείουν τα περισσότερα από τα μέλη του από τη λήψη των σημαντικών αποφάσεων. Στη θέση των συνηθισμένων παρασκηνιακών συμφωνιών και στην επιβολή της κομματικής πολιτικής από τα πάνω, υπόσχεται να δώσει στα μέλη του SPÖ τη δύναμη να συμμετέχουν ουσιαστικά σε ένα πραγματικά δημοκρατικό σοσιαλιστικό κόμμα.

Η υποψηφιότητα του Μπάμπλερ έδωσε σαφώς πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα σε αυτή την εκλογή ηγεσίας, οπότε, μεταξύ της ανακοίνωσης της υποψηφιότητάς του στις 23 Μαρτίου και της λήξης της προθεσμίας εγγραφής στις 10 μ.μ. την επομένη, εννέα χιλιάδες άνθρωποι προσχώρησαν στο κόμμα για να έχουν την ευκαιρία να ψηφίσουν. Ως εκ τούτου, η περίοδος εγγραφής παρατάθηκε κι άλλο, διευκολύνοντας την εισροή νέων μελών.

Ένα διαφορετικό είδος πολιτικής

Τον Μάρτιο, πολύ λίγοι άνθρωποι στην Αυστρία είχαν ακούσει για τον Μπάμπλερ. Γενικά όμως, όσο περισσότερο τον μάθαιναν οι άνθρωποι, τόσο περισσότερο τον συμπαθούσαν -και ο κόσμος σίγουρα τον ανακαλύπτει τώρα πια. Ο Μπάμπλερ κατάγεται από τη μικρή πόλη Τραϊσκίρχεν, στην Κάτω Αυστρία, όπου είναι δήμαρχος από το 2014.

Στην πόλη των είκοσι ενός χιλιάδων κατοίκων βρίσκεται το εργοστάσιο καουτσούκ Semperit, όπου εργαζόταν ο πατέρας του Babler. Η πολιτική του σφυρηλατήθηκε από την εμπειρία της οικογένειάς του και των γειτόνων του, που αγωνίζονταν από κοινού ενάντια στις κερδοσκοπικές επιδιώξεις της πολυεθνικής μητρικής εταιρείας της Semperit, της Continental Tires, η οποία απειλούσε συνεχώς να μεταφέρει τις θέσεις εργασίας στο εξωτερικό.

Η Continental μετέφερε τελικά την παραγωγή ελαστικών από τη Semperit στην Τσεχική Δημοκρατία το 2002. Ο ίδιος ο Μπάμπλερ εκπαιδεύτηκε ως μεταλλουργός και εργάστηκε στο εργοστάσιο μεταλλικού νερού Vöslauer, πριν σπουδάσει για μεταπτυχιακές σπουδές στην πολιτική επικοινωνία. Πέρα από τα προσόντα αυτά, το μεγαλύτερο πλεονέκτημα του Μπάμπλερ είναι ότι δεν μιλάει και δεν συμπεριφέρεται σαν συνηθισμένος πολιτικός. Με το τζάκετ της FC St Pauli και το τζιν παντελόνι του, είναι μια προσγειωμένη, φιλική φιγούρα, που επιδεικνύει καθαρά τις πολιτικές του απόψεις χωρίς να απολογείται. Πάνω απ' όλα, απολαμβάνει την κάθε ευκαιρία να βρεθεί με τους ανθρώπους, να ακούσει τα προβλήματά τους και να προσφέρει βοήθεια όπου μπορεί. Το γεγονός ότι ο ίδιος και η σύζυγός του παράγουν κρασί σε ένα μικρό κτήμα, αυξάνει τη σύνδεσή του με τους Αυστριακούς ψηφοφόρους.

Ο Μπάμπλερ είναι εκλεγμένο μέλος του δημοτικού συμβουλίου του Τράισκιρχεν από το 1995 και στο δημαρχείο από το 2007. Όταν εξελέγη δήμαρχος το 2014, αύξησε το ποσοστό του προκατόχου του από το SPÖ από 60% στο 73%. Το Τράισκιρχεν φιλοξενούσε τότε το μεγαλύτερο κέντρο καταγραφής προσφύγων της Αυστρίας, το οποίο δεν ήταν επαρκώς εξοπλισμένο για την αντιμετώπιση του αριθμού των αιτούντων άσυλο. Όταν ο Μπάμπλερ ανέλαβε την «αδύνατη αποστολή» του δημάρχου, ξεκίνησε να εργάζεται ενάντια στο δυσλειτουργικό σύστημα ασύλου της συντηρητικής κυβέρνησης, όχι υποκύπτοντας στις ξενοφοβικές διαθέσεις των δεξιών αντιπάλων του, αλλά κάνοντας εκστρατεία για μια ανθρώπινη πολιτική ασύλου, σύμφωνα με την οποία οι αιτούντες άσυλο θα είχαν δικαίωμα στη δέουσα διαδικασία και θα τους παρέχονταν καταλύματα σε όλη τη χώρα.

Αυτή η φιλική προς τους πρόσφυγες προσέγγιση δεν έβλαψε τη δημοτικότητά του, καθώς κέρδισε την

επανεκλογή του το 2020 με ποσοστό 71,5%. Ένας κάτοικος του Τράισκιρχεν συνόψισε εύστοχα τον λόγο της σχεδόν καθολικής αποδοχής που απολαμβάνει στην πόλη του: «Αντιπροσωπεύει ένα διαφορετικό είδος πολιτικής, σε σχέση με αυτό που κάνουν όλοι οι άλλοι αυτές τις μέρες, και νομίζω ότι αυτό αρέσει στον κόσμο.»

Ο Μπάμπλερ έχει αποδείξει την ικανότητά του να μετατρέπει την τοπική του δημοτικότητα σε ευρύτερη πολιτική υποστήριξη. Στις προαναφερθείσες εκλογές του κρατιδίου της Κάτω Αυστρίας φέτος, όπου το SPÖ σημείωσε ιστορικά χαμηλές επιδόσεις, η επίδοση του Μπάμπλερ ήταν η μόνη σωτήρια. Τοποθετημένος τελευταίος στη λίστα με τους τριάντα πέντε υποψηφίους του SPÖ της Κάτω Αυστρίας, ο Μπάμπλερ είχε αρνητική αντιμετώπιση από τους ανώτερους στο ίδιο του το κόμμα, αλλά παρ' όλα αυτά, ταξίδεψε και τα δεκαεννέα χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα του κρατιδίου (μια έκταση περίπου στο μέγεθος της Ουαλίας) στην προεκλογική του εκστρατεία.

Τελικά, συγκέντρωσε τον εντυπωσιακό αριθμό των 21.273 ψήφων πρώτης προτίμησης, γεγονός που τον καθιστά τον υποψήφιο με την καλύτερη επίδοση, πλην των επικεφαλής, με μεγάλη διαφορά από τους υπόλοιπους υποψηφίους των εκλογών (συγκριτικά, ο επικεφαλής υποψήφιος του SPÖ, Φρανζτ Σναμπλ, συγκέντρωσε 24.223 ψήφους πρώτης προτίμησης). Ο Μπάμπλερ δεν είχε τη δυνατότητα να καταλάβει μια θέση στην τοπική γερουσία, αφού ήταν ακόμη δήμαρχος του Τράισκιρχεν, αλλά κέρδισε έναν επιπλέον μισθό, τον οποίο διέθεσε για την αντιμετώπιση της παιδικής φτώχειας.

Ο Μπάμπλερ έχει αγωνιστεί με συνέπεια για τον σκοπό αυτό, υποστηρίζοντας κοινωνικές πρωτοβουλίες που παρέχουν δωρεάν σχολικά γεύματα, νηπιαγωγείο και μετασχολική φροντίδα για παιδιά από κοινωνικά μειονεκτούσες οικογένειες στην πόλη του και αλλού. Η τοποθέτηση αυτών των θεμάτων στο επίκεντρο της προεκλογικής του εκστρατείας προκάλεσε μερικές παράξενες αντιδράσεις από αντιπάλους εκτός του SPÖ, όπως όταν η δεξιά δημοσιογράφος Ρόζμαρι Σβάιγκερ δήλωσε: «Δεν βλέπω πού υπάρχουν πεινασμένα παιδιά στην Αυστρία.» Ωστόσο, τέτοιες προκλήσεις είχαν ως μοναδικό αποτέλεσμα να φέρουν τα θέματα αυτά στην ατζέντα των εθνικών μέσων ενημέρωσης.

Οι κινήσεις με πρωτοβουλία της κοινότητας για την καταπολέμηση της φτώχειας είναι χαρακτηριστικό της πολιτικής του Μπάμπλερ, αλλά το άλλο του καθήκον ως ηγέτη του SPÖ είναι να αντιμετωπίσει την αποξένωση και την απογοήτευση που αισθάνονται τα μέλη για το κόμμα τους. Με τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, η διάθεση αυτή θα έχει ενταθεί. Τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας των μελών στις 22 Μαΐου απλώς περιέπλεξαν τα πράγματα, καθώς το κόμμα μοιράστηκε στα τρία, με τους Ρέντι-Βάγκνερ να συγκεντρώνουν 31,35%, τον Μπάμπλερ 31,52% και τον Ντοσκόζιλ 33,53%. Η Ρέντι-Βάγκνερ παραιτήθηκε, όπως είχε συμφωνήσει να κάνει σε περίπτωση που δεν κέρδιζε, και ο Μπάμπλερ ζήτησε να διεξαχθεί δεύτερος γύρος μεταξύ αυτού και του Ντοσκόζιλ, προκειμένου να εξασφαλιστεί μια σαφής εντολή για τον νέο ηγέτη. Το SPÖ αποφάσισε αντί γι' αυτό να διεξαχθεί ψηφοφορία μεταξύ των ανώτερων αντιπροσώπων του κόμματος στο ειδικό συνέδριο που διοργανώθηκε στις 3 Ιουνίου.

Η Μιχαέλα Γκρουπέσα , η οποία τυγχάνει σύντροφος του επικεφαλής στρατηγικού αναλυτή της προεκλογικής εκστρατείας του Ντοσκόζιλ, ήταν επικεφαλής της εκλογικής επιτροπής και συγκάλεσε μια μοιραία συνέντευξη Τύπου το απόγευμα της Δευτέρας για να ανακοινώσει την είδηση που θα άλλαζε την πορεία της αυστριακής πολιτικής. Κατά τρόπο μάλλον αστείο, το μπέρδεμα ήταν αποτέλεσμα της απειρίας των διοργανωτών των εκλογών του SPÖ, καθώς δεν είχαν εμπειρία στις δημοκρατικές επιλογές. Είχαν συνηθίσει στις ψηφοφορίες στο συνέδριο να περιλαμβάνεται πάντα μόνο ένας και μόνο, αδιαμφισβήτητος υποψήφιος, διαδικασία κατά την οποία η διαγραφή του ονόματος του εθεωρείτο συνήθως αρνητική ψήφος.

Αυτή τη φορά ωστόσο, η διαγραφή του ονόματος του υποψηφίου μετρούσε ως ψήφος υπέρ, αλλά τα μέλη του προσωπικού του SPÖ, ακολουθώντας τη διαδικασία καταμέτρησης που είχαν συνηθίσει στα συνέδρια του κόμματος, καταχώρισαν αυτές τις ψήφους στο φύλλο εργασίας με τρόπο που τις αφαιρούσε από τον συνολικό αριθμό των ψήφων, δίνοντας έτσι το αντίστροφο αποτέλεσμα. Τα λάθη της 5ης Ιουνίου θα υπενθυμίζονται και θα προκαλούν το γέλιο σε κάθε καταμέτρηση ψήφων και σε κάθε οριακή αναμέτρηση στον γερμανόφωνο κόσμο για χρόνια.

Το αν ο κόσμος θα αστειεύεται γλυκά ή πικρά θα εξαρτηθεί τώρα από την επιτυχία του κινήματος του Μπάμπλερ. Το γεγονός ότι οι πρώτες ημέρες της θητείας του θα καθοριστούν από τις αποτυχίες των προκατόχων του δεν είναι ιδανικό. Ωστόσο, αν αυτό είναι το τίμημα για την ευκαιρία να σηκώσει στους ώμους του τις ελπίδες εκατομμυρίων ανθρώπων στην Αυστρία, που λαχταρούν το είδος των μετασχηματιστικών σοσιαλδημοκρατικών πολιτικών που έχουν να δουν από τις ημέρες του Μπρούνο Κράισκι, τότε ο Μπάμπλερ και η βάση των ψηφοφόρων του θα το πληρώσουν ευχαρίστως.

Δημοσιεύτηκε στο αμερικάνικο Jacobin στις [18 Ιουνίου](#).

Για τη γρήγορη μετάφραση, Σωτήρης Σιαμανδούρας